

VIDA PARROQUIAL

Lectures del diumenge XX de durant l'any, dia 20 d'agost

Is 56,1,6-7; Sl 66; Rm 11,13-15.29-32; Mt 15,21-28

15 D'AGOST

Festa mare de Déu

Les eucaristies del dimarts dia 15, seran com un diumenge. L'anticipada a les 8 de la tarda del dilluns, i a les 10 i 12 el dimarts.

AULA INFORMÀTICA

Durant aquest mes d'agost i setembre, l'aula informàtica estarà oberta cada dimarts de 2/4 de 7 a 2/4 de 8 de la tarda.

CASA DE CASTANYET

Aquesta setmana s'ha fet reunió de l'equip que cuida de la casa de Castanyet. El divendres vinent dia 11 es farà un camp de treball extraordinari per netejar el camp i la casa. A principis de setembre es farà una reunió per renovar l'equip de Castanyet per la nova temporada.

El mes d'octubre tornarà a començar la brigada que cada setmana va a la casa a fer-hi el manteniment. Si disposeu de temps un dia a la setmana on van a passar el dia a la casa, serà ben acollida la vostra presència.

Sabeu que la casa és per grups, associacions, famílies que vulguin trobar-se per un cap de setmana. A la pàgina web de la parròquia hi trobareu el calendari d'ocupacions i un formulari per fer la inscripció, i també hi trobareu el full de les condicions per poder-s'hi acollir.

(segueix de dins)

Què és més important: els ritus o la comunitat?

¡Que senzilla va ser el "sopar de comiat" de Jesús i els restants "sopars del Senyor" celebrades per les primeres comunitats !! Jesús no va instituir cap ritual. Ni l'últim sopar va ser un cerimonial. Al contrari. Els gestos de Jesús en el seu sopar de comiat com en altres tantes ocasions són ben senzills: "Va prendre el pa, digué la benedicció, el partí i el va repartir." Així de sobri i concís. Aquests són els gestos propis de l'eucaristia i de la vida cristiana: partir el pa (Jesús), repartir-lo i compartir-lo. "Cada dia acudien units al temple, compartien el pa a les cases, menjaven junts amb alegria i senzillesa de cor" (Ac. 2,46).

Avui dia, a les "funcions" litúrgiques els sobren gestos i cerimònies com perquè els assistents tinguem consciència de participar en l'autèntica eucaristia. Ressalto la paraula "funcions" perquè considero que hi ha gestos que estan més a prop de l'espectacle teatral que de la celebració litúrgica. Pot algú imaginar Jesús en l'últim sopar inclinar-se i recolzar-sobre la taula davant el pa i el vi i pronunciar lentament, com enigmàtiques, més complexes o sibil·lines, les paraules "Preneu i mengeu ... preneu i beveu ..."? Pot algú pensar que en aquest moment els deixebles s'agenollen fervorosament per adorar les" espècies sacramentals"? No menys curiós resulta el fet de fer dringar en aquest instant les bullicioses campanetes. Quin sentit té aquests escarafalls?

(Continuarà en el proper Full)

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

13 d'agost del 2017

Núm. 705

Diiumenge XIX de durant l'any A

Aneu a l'altra riba

L'escena de l'evangeli d'avui té una gran càrrega simbòlica que fa referència a la nostra vida cristiana.

En primer lloc, el manament de Jesús als deixebles **d'anar a l'altra riba del llac**, és a dir, a terra de pagans. Aquella primera comunitat ja neix amb dinamisme missioner, és comunitat en sortida.

Segon, la pregària solitària de Jesús a la muntanya. Només la comunicació amb el Pare dóna sentit i fa fecunda l'acció evangelitzadora.

Tercer, les ones i el vent contrari simbolitzen les dificultats que troba la comunitat per dur a terme la seva missió.

Quart, Pere, massa atrevit, vol caminar damunt l'aigua com Jesús. Els defectes, les limitacions, la por el fan enfonsar. Només la mà de Jesús el pot salvar i fer-lo sortir de l'aigua.

(A partir del comentari de la "missa de cada dia")

FULL INFORMATIU

Lectura del primer llibre Reis 1R. 19, 9^a. 11-13^a.

En aquells dies, Elies arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu, i passà la nit en una cova. El Senyor li va fer sentir la seva paraula, i li digué: «Surt fora i estigue't a la muntanya, a la presència del Senyor que ara mateix passarà.» Llavors vingué una ventada tan forta que esberlava les muntanyes i esmicolava les roques davant el Senyor, però el Senyor no hi era. Tot seguit vingué un terratrèmol, però el Senyor tampoc no hi era. Després vingué foc, i el Senyor tampoc no era en el foc. Finalment vingué el so d'un aire suau. Així que Elies el sentí, es cobrí la cara amb el mantell, sortí a fora i es quedà a l'entrada de la cova.

Salm responsorial Sal 84

Jo escolto què diu el Senyor: Déu anuncia la pau al seu poble i als qui l'estimen. El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, i la seva glòria habitarà al nostre país.

La fidelitat i l'amor es trobaran, s'abraçaran la bondat i la pau; la fidelitat germinarà de la terra, i la bondat mirarà des del cel.

El Senyor donarà la pluja, i la nostra terra donarà el seu fruit. La bondat anirà al seu davant, i la pau li seguirà les petjades.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma Rm.. 9, 1-5

Germans, us asseguro per Crist que dic la veritat, que no menteixo; la meva consciència, guiada per l'Esperit Sant, n'és també testimoni: Sento una gran tristesa i un dolor constant al fons del cor: tant de bo fos jo proscrit del Crist, en lloc dels meus germans, el poble del meu llinatge. Com a israelites, és d'ells la gràcia de fills, la glòria de la presència de Déu, les aliances, la Llei, el culte i les promeses; són d'ells també els patriarques, i finalment, com a home, ha sortit d'ells el Crist, que és Déu per damunt de tot. Sigui beneït per sempre, amén.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu Mt 14:22-33

En aquells dies, quan la gent hagué menjat, Jesús obligà els deixebles a pujar tot seguit a la barca i avançar-se-li cap a l'altra riba, mentre ell acomiadava la gent. Després d'acomiar tothom, pujà tot sol a la muntanya per pregar. Al vespre era encara allà tot sol, La barca ja s'havia allunyat bon tros de terra, però les ones la destorbaven d'avançar, perquè el vent era contrari. Passades les tres de la matinada, Jesús hi anà caminant sobre l'aigua. Quan els deixebles el veieren, s'esveraren pensant que era una fantasma, i cridaren de por. Però Jesús els digué de seguida: «No tingueu por, que sóc jo». Pere li digué: «Senyor, si sou vós, maneu-me que vingui caminant sobre l'aigua». Jesús contestà: «Ja pots venir». Pere baixà de la barca, i es posà a caminar sobre l'aigua i anà on era Jesús.

Però en adonar-se del vent que feia, s'acovardí i començà a enfonsar-se. Llavors cridà: «Senyor, salveu-me». A l'instant Jesús li donà la mà i li digué: «Quina poca fe! ¿Per què dubtaves?» I quan hagueren pujat a la barca, el vent amainà. Els qui eren a la barca es prosternaren i deien: «Realment sou Fill de Déu».

Salmo responsorial Sal 84

Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz a su pueblo y a sus amigos.» / La salvación está ya cerca de sus fieles, y / la gloria habitará en nuestra tierra.

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo.

El Señor nos dará la lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / la salvación seguirá sus pasos.

“Jesús no va instituir cap ritual”

“No seria estimulants passar de la missa ritual a l'eucaristia celebrativa”?

Eucaristia, l'eròtica de la Ritualitis (II)

(Pepe Mallo)

L'abandonament de la missa dominical té molt a veure amb el ritualisme

Hi ha un fet innegable. La gent s'està allunyant de manera imparable de la pràctica dominical, al meu entendre, perquè no troba en les nostres celebracions el clima, la paraula clara, el ritu expressiu, l'acollida estimulants que necessita per alimentar la seva fe. Un dels mals que afecten l'Església és que està empresonada en els ritus, en gestos que el poble no entén o li resulten “familiarment estranys”. La imatge del sacerdot ritualista continua profundament arrelada en la cultura de l'Església, en la rutina dels ritus de misses i sagraments. Tot s'ha reduït a actes buits de significat, a litúrgies recarregades que s'allunyen de la “Sopar del Senyor”. La celebració litúrgica no pot ser totalment espontània, i menys anàrquica; però tampoc ha de imposar-se una reglamentació tan estricta i determinada que el ritu resulti aclaparadora i recarregat. Les cerimònies, a causa de la rigidesa en el compliment de les normes, de vegades constitueixen un fi en si mateixes. En la celebració de l'Eucaristia, s'aprecia en el ritual i en el cerimonial un excessiu barroquisme litúrgic, que no litúrgic. El seu contingut, oracions, lectures, pregàries eucarístiques, estan elaborades sobre i des dels dogmes; les seves expressions, per teològiques, no estan encarnades en la vida dels fidels, les pregàries resulten incomprensibles. El “nou” Missal Romà, entrat en vigor aquest any, fa l'efecte que tot l'esforç de la CEE s'ha centrat en “la traducció més literal” dels formularis (“per tots” o “per molts”) i a la supervivència del ritualisme tridentí.

(segueix al darrere)